

echte politiefunctionarissen zouden ontmoeten. Zij moesten de Jodenhoek passeren. De Joden zelf moesten na acht uur binnenshuis zijn; wie er dan door de straten liep, viel extra op.

Op die vrijdagavond dan ontmoette Arondeus drie deelnemers aan de aanslag: Bloemgarten, Gröger en Schlösser, op de kamer van een vriend van de architect Limperg, Frits Dekking, die evenals Bloemgarten en Gröger medicijnen studeerde. Dekking woonde op de Keizersgracht, ook al niet ver van de Amstel. Bij hem trok Arondeus zijn uniform van 'kapitein' aan. Met Bloemgarten, Gröger en Schlösser liep hij vervolgens naar de Prinsengracht. Van daaruit begon de tocht naar het bevolkingsregister waarbij van de 'rechercheurs' (Bloemgarten, Gröger, Schlösser, Beck, Hartogh, Honig, Reitsma en van Musschenbroek) sommigen de flessen benzol meedroegen, anderen het trotyl, de slagkoorden, de slaghoedjes en de buisjes met brandmiddelen. Natuurlijk hadden Beck en Honig hun injectiespuit bij zich. Er was echter veel maanlicht en bovendien constateerde men, toen men over de Magere Brug de Jodenhoek binnenkwam, dat er juist die avond ophaalploegen aan het werk waren – van der Veen en Arondeus besloten, de operatie niet door te zetten. Dat was wèl een teleurstelling, vooral voor de naar actie dorstende 'Rattenkruidjongens'. Bloemgarten en Gröger gingen dan ook graag op de uitnodiging van van Gilse, de leider van het Militair Contact der CPN, in om een paar nachten later (in de nacht van 15 op 16 maart) deel te nemen aan de grote actie van het Militair Contact tegen de spoorwegen in de buurt van Amsterdam die wij al eerder memoreerden. Samen met Halberstadt trachtten zij in die nacht niet ver van Sloterdijk een van de palen van de elektrische bovenleiding van de lijn Amsterdam-Haarlem op te blazen; de explosie vond plaats maar de schade was gering.

Inmiddels hadden van der Veen en Arondeus in de opzet van de aanslag op het bevolkingsregister twee wijzigingen aangebracht. In de eerste plaats meenden zij dat de 'rechercheurs' er nogal verdacht uitgezien hadden, mede doordat zij evident allerlei zaken onder hun jas verborgen hadden. De vele flessen benzol namen de meeste ruimte in beslag. Besloten werd dat die in een mand naar het bevolkingsregister gebracht zouden worden: de man die dat deed (de taak werd aan Brandsteeder toevertrouwd), zou daar dan moeten aankomen als het gebouw al in handen was van de overvallers; Arondeus vond het niet nodig dat Brandsteeder ook nog binnen aan de vernielingswerkzaamheden ging deelnemen. In de tweede plaats leek het van der Veen en Arondeus raadzaam, de groep uiterlijk een officiële karakter te geven: van diegenen die hen zouden vergezellen (dat werden er zeven in plaats van acht: Schlösser viel om onbekende redenen uit), zouden vier van 'rechercheur' 'politie-agent' worden: Bloemgarten, Gröger, Hartogh en van